

פרוטוקול מס' 20/ג

מישיבת ועדת-הכנסת ביום שלישי,
י"ג באדר א' תשי"ד - 16.2.1954,
בשעה 9.00

ג. כ. ח. ו. י. קליבנוב - סגן יו"ר הכנסת.

חברי-הוועדה:

- ד. בן-דב-האי - היו"ר
- ז. אונגליה
- ט. ארם
- ש. בנה
- א. ברוך
- ש. גרידי
- א. וילנסקה
- ע. מיטון
- ט. נורוק
- א. רוזיאל-נאור
- ד. פלדמן
- א. סטופ

מוזמנים:

- ט. רוזטי - מזכיר הכנסת
- א. צידון - סגן מזכיר הכנסת.
- ח. ליאור - מזכירו של יו"ר הכנסת.

ב. אידלסון (במקום ה. ברגר) ח. ט. ר. ו.

- סיף אדין אלזועבי
- ע. איכילוב
- י. הררי
- סאלח חסן ח'ניפס
- ק. כהנא
- ש. לורנץ
- י. דפאל
- ב. קמין (במקום י. שפירא)
- ד. צברי

2 סדר-היום: א. חוק יום העצמאות (תיקון) תשי"ד - 1954 - עם'

3 - 6 " ב. סדרי-הדיון בתקציב לשנת 1954/55

7 " ג. בקשת סיעת מפ"ם להעמיד בסה"י של הוועדה את הסעיף "ביטול ישיבות הכנסת וקיצוצן בגלל ישיבות של סיעות או של קבוצת סיעות"

7 - 9 " ד. שאלת פרוצדוראליה שנתעוררו בוועדת-המספים בקשר לסיכומים בענין יעילות במשק המדינה ושוויון במסים

א. חוק יום העצמאות (תיקון) תשי"ד - 1954:

היו"ר ד. כר-רב-האי:
אתמול הטילה עלינו מליאת הכנסת לקבוע את הוועדה המתאימה לדיון בחוק העצמאות. בכנסת הראשונה נידון חוק זה בוועדה-הכנסת, ועל-כן אני מציע שגם הפעם אנו נחליט בענין זה.

הצעת התיקון באה לקבוע כי יום העצמאות יחול השנה כיום ה' ולא ביום א', ו' אייר, משום שיום ה' באייר חל בשבת.

מ. ארם:
אני מציע לקבוע שיום העצמאות יחול בו' באייר.

ש. בבה:
אין אתה מכוון להציע הצעה זו, כי יש בכך משום שלילת החוק מעיקרו. גם חבר-הכנסת הררי, אשר התנגד במליאת הכנסת להצעת התיקון הזו, היה נאלץ לומר שהוא מציע להחזיר את החוק לממשלה, כי דרך אחרת אין, והכנסת מאשרת בקריאה הראשונה את קבלת הצעת החוק (תיקון) בעיקרה.

ה ו ת ל ש

א. ועדה-הכנסת תדון בחוק יום העצמאות (תיקון) תשי"ד - 1954.

ב. לאשר את החוק ולהביאו לכנסת לקריאה שנייה ושלישית.

ב. סדרי הדיון בתקציב לשנת 1954/55:

היו"ר ד. בר-רב-האי:

בישיבה הקודמת הוחלט שמציעי ההצעות יעלו הצעותיהם על הניר בצורה מרוכזת. עשיתי כן - וקיבלתם את הצעתי. (מצורפת לפרוטוקול).

ש. בבה:

אנו מציעים שבזמן הגשת התקציב יתקיים דיון כללי. (ואינני נכנס כרגע לבעיה של מספר השעות שיוקדשו לו). וב-31 למרץ ייכנס התקציב לתקפו. ממרץ ועד יוני תדון הכנסת על תקציבו של כל משרד ומשרד, לפי הצעות ועדת הכספים. כלומר, ב-31 יש למדינה תקציב מאושר על-פני הכנסת, ובמידה שוועדה-הכספים תציע שינויים, הם יובאו לכנסת לאישור, והתקציב יחוקק בהתאם להחלטות הכנסת. בדרך-כלל אני מציע לנהוג לפי הנוהג של אשתקד.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

לי נראה שהצעתך אינה יכולה להיות נידונה בוועדה-הכנסת, כי אין הדבר כסמכותה. דבר זה צריך להיות כתוב בחוק התקציב.

מ. ארם:

אני מרוצה מזה שגם חבר-הכנסת בבה מוצא שיש לקיים דיון כללי בהכנסת ובהוצאות, אך אינני יכול לקבל את דעתו שהתקציב נכנס לתקפו כבר ב-31 למרץ, מבלי כל דיון בהסתייגויות.

אני מציע להצביע תחילה על העקרון של קיום דיון כללי בהוצאות ובהכנסות.

ש. בבה:

אני התכוונתי לומר בהצעתי, שננהג כמו שנהגנו אשתקד, בשינוי אחד: גם אם התקציב נכנס לתקפו כבר ב-31 למרץ.

מ. ארם:

אני מציע לקבוע שיתקיים דיון כללי בהוצאות ובהכנסות.

י. קליבנוב - סגן היו"ר הכנסת:

לי נראה שהסידור שקבענו בשנה שעברה לא היה רע כלל וכלל. פגם אחד היה בו, והוא התקציבים הזמניים שהכנסת היתה צריכה לאשר מדי פעם, כדי לתת לממשלה תקציב עד לאישורו הסופי. אינני הושב שנוכל לסיים את כל הדיונים בתקציב עד 31 למרץ. ברור, שכל מסתייג חייב לדבר לענין, והיו"ר יכול להפסיקו אם אין הוא עושה כן. אין אנו מנהלים כאן דיון לשם שכנוע, אלא בעיקר לשם הציבור. הציבור חייב לדעת על מה מחציאה המדינה את כספיו. ועל-כן אינני רואה מדוע יש להכניס את הדיון הזה למיטת-סדרום של 6/5 שבועות.

אני מציע שעד ה-1 באפריל יתקיימו שני דיונים: דיון כללי סכנסות והוצאות, ולו יש להקדיש 10 שעות או קצת יותר - כדי שזה יהיה דיון כללי בהצטרפות והוצאות יחד. אחר-כך צריכה להתקיים קריאה שניה ושלישית של תקציב ההכנסות, כדי לאשר אותו עד ה-1 באפריל. וכאן באה הצעתו של חבר-הכנסת בבה. או שאנו מקבלים אותה, או שאנו מאשרים תקציב הוצאות לשניים-שלושה חדשים - לא זמני.

ש. בבה:

לכל היותר אפשר לתת לממשלה רבע מתקציב ההוצאות.

הצעה זו מנוגדת לגמרי לדברים שדיברנו בפעם
שעברה.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

ב. אזניה:
אני רוצה להציע באופן פרוצדוראלי שקודם-כל
נצביע בהצבעה סופית אם אנו מכניסים לתקפו
תקציב הוצאות לשלשה חדשים או לשנה כולה עם הנחת הצעת התקציב על שולחן
הכנסת. אם התקבל הצעה זו, אין לי מה למהל. (י. עליבנוב: לזה דרוש
חוק.) אם נחזף חוק - אני מוכן שיתקבל חוק כזה עד 31 למרץ, ושהחוק
הזה יקבע שב-31 למרץ נכנס לתקפו תקציב לשנה או לרבע שנה - לא תקציב
זמני, אלא רבע מן התקציב לשנה כולה. אינני מוכן לקבל הצעה שהתקציב
הזמני, הוא רבע מן התקציב של השנה התולפת בתוספת מסוימת.

אני עומד על-כך שהזמן שיוקצב להסתייגויות,
יינתן לפי מספר החברים בכל סיעה, ולא לפי מספר ההסתייגויות. לא אתנגד
אם יאמרו לי 5 או $5\frac{1}{2}$ דקות לחבר, במקום 3 דקות. זאת אינה הבעיה.
אני רוצה שהמסתייג יידע שעוד הסתייגות לא תוסיף ולא תגלגל, וכי הזמן
לא יינתן לפי מספר ההסתייגויות.

א. רזיאל-נאור:
בהצעתו של היו"ר יש ליקוי יסודי אחד, חוץ
מליקויים אחרים. לא יתכן להסתפק בדיון על
ההסתייגויות ולחשוב שהוא יכול לבוא במקום הדיון הכללי. מעניין גם
לציין כאן שבשבוע שעבר דובר על 5 דקות לכל חבר בכל קבוצה, ואילו כאן
בהצעה כתוב רק שלוש דקות.

חבר-הכנסת קליבנוב אמר כאן שאיננו דנים ומדברים
בשביל לשכנע אחד את השני. זוהי אחת הסיבות לירידת הכנסת. כל זמן שהכנסת
לא תתרגל להבין ולחשוב שהאופוזיציה מיתגת בבית הזה לא בכדי שפאל סתם
לדון מבלי שישמעו אותה, אלא בכדי לשמוע איש את אחיו, וכל זמן שלא יקרה
שפעם הקואליציה תצביע בעד האופוזיציה - תהיה ירידה כזאת.

צריך להיות דיון כללי על ההוצאות ונוסף לזה
דיון נפרד לפי קבוצות של משרדים. אם התקציב צריך להיות מוגבל בזמן
שהוא מסתיים, הוא צריך להיות מוגבל גם בזמן שמגישים אותו לכנסת. אי-
אפשר להכניס את הוויכוח הזה למיטת-סדום, ולעשותו לדיון מקוצץ ופורמאלי
בלבד. זוהי ההזמנות לדון על כל מדיניותה של הממשלה, ומי שחושב שלדון
על מדיניותה של הממשלה, זה לא רק להצביע, אלא באמת לדון - יודע שהכרחי
להוסיף לפחות 10 שעות לדיון כללי בהוצאות.

א. וילנסקה: אני מציעה שלוש הצעות:

(א) במקום ההצעה האומרת: 10 שעות לדיון הכנסת
ו-25 שעות בדיון בהוצאה, כלומר יחד 35 שעות - אני מציעה 15 שעות לדיון
בהכנסת ו-35 שעות לדיון בהוצאה. יחד: 50 שעה.

(ב) בענין ההסתייגויות: אני מציעה שכל סיעה
תקבל להנמקת הסתייגויותיה זמן בהתאם למספר הסתייגויותיה, כפי שנהגו
קודם לכן.

(ג) אני מציעה לקיים דיון במליאת הכנסת על
תקציב הבטחון.

י. אורי:
אני מציע לקיים דיון כללי כאשר יונח התקציב
על שולחן הכנסת. זה צריך להיות דיון כללי
על מצבה הכספית של הממשלה. אני מתנגד לריכוז ההסתייגויות ולדעתי יש
לקבוע זמן לכל הסתייגויות והסתייגות, אך יש להקפיד על-כך כי ידובר
רק בענין ההסתייגות הנידונה ותו לא.

י. אורי: אני מקבל את ההצעה שהופעה כאן, כי עד לאישורו הסופי של האשר הכנסת רבע מן התקציב השנתי. אם יש צורך בחוק לשם-כן - נקבל חוק. אך יש לאפשר לממשלה לפעול בינתיים.

ש. בכה: הנוהג שנקבע בשנה שעברה בא לתקן את הנוהג הקודם, אשר לפיו נקבעו לדיון בתקציב עשר או עשרים שעות. לפי הסדר החדש ניתנו בשנה שעברה 35 שעות לדיון בקריאה ראשונה בהכנסות ובוצאות. על-כן, אין לבוא ולומר כאן שסוחמים את פיה של האופוזיציה.

אני הייתי תמך בהצעתו של חבר-הכנסת נורוק שנקיים דיון על כל משרד ומשרד ולא על קבו צות משרדים, במיוחד כאשר אין קשר אורגני בין המשרדים. אך אם נקיים את הדיון בצורה כזו, אני מסכים שיש למצוא זמן גם לשם דיון כללי על מדיניותה של הממשלה, ולא רק על כל משרד ומשרד.

א. ברמן: יתכן שיש נימוקים מסויים בעד הצעותיהם של חברי-הכנסת בכה, ארם ואחרים לקיים דיון כללי. אך אני באתי למסקנה שהנסיון על השנה שעברה לא היה כלל וכלל רע. אני מציע לנהוג כאשתקד, אך בתוספת לשעות שהוצעו כאן.

בענין ההסתייגויות - אני מציע שהזמן ייקבע לפי מספר ההסתייגויות, ולא לפי מספר החברים בטיעות.

אני מתנגד בכל-תוקף לביטול הדיון בתקציב הבטחון.

מ. ארם: למיעוט אין זכות לקבל רוב בכנסת או לנהל את המדינה, וכמעט שאין לו זכות לשבוע. אך יש לנו הזכות לפחות לבוא ולהגן על עמדתנו ולהביא אותה בפני הכנסת. ולפתע פתאום באים ורוצים למנוע גם זכות זו מאתנו. אני מציע שיקפידו יותר על-כך שלא יבזבזו בספים במדינה, ויתנו קצת יותר זמן לדבר לענין.

אני מציע: לקיים שבוע כללי - שיחולק להכנסות והוצאות. לאחר הדיון הכללי, יתקיים דיון מפורט לפי קבוצות של משרדים. כל זה בקריאה ראשונה. בענין ההסתייגויות - אני מציע שיינתנו 5 דקות לכל הסתייגות.

אם תקבלו את הצעותי אלו - אני מוכן לקבל את הצעתכם, שהכנסת תאשר בינתיים רבע מן התקציב השנתי.

הי"ר ד. בר-רב-האי: אני מציע שבצבוע עתה על כמה עקרונות, ורק לאחר זאת נדון במספר השעות שיוקצבו לדיונים האלה.

ישנה הצעה לקיים דיון כללי בהכנסות ודיון בהוצאות לפי קבוצות משרדים, וישנה הצעה האומרת שלפני כן יש לקיים גם דיון כללי.

ה צ ב ע ה

ברוב קולות נתקבלה ההצעה לקיים דיון כללי בהכנסות והוצאות נוסף לדיון לפי קבוצות משרדים.

היו"ר ד. בר-רב-האי: העקרון השני שעלינו לקבוע הוא, אם הזמן להסתייגויות יינתן לפי מספר ההסתייגויות או לפי מספר החברים בכל סיעה.

ה צ ב ה

ברוב קולות נתקבלה ההצעה, כי להנמקת ההסתייגויות יוקצב זמן לכל סיעה בהתאם לגדלה ולא בהתאם למספר הסתייגויותיה.

היו"ר ד. בר-רב-האי: העקרון השלישי הוא בענין תקציב הכסחון. אשתקד קבענו את העקרון הבא, ואני מציע לאמץ אותו גם הפעם: "בענין הדיון בתקציב הכסחון יוטל על יו"ר הוועדה למסור לכנסת את ההחלטה הבאה של ועדת-הכנסת: ועדת-הכנסת מחליטה שתקציב משרד הכסחון על כל חלקיו הנזכרים בהצעת חוק התקציב תידון בקריאה ראשונה, שניה ושלישית בוועדת-הכספים של הכנסת. ועדת-הכספים רשאית לשתף בדיוניה את ועדת-החוץ-והבטחון. לא תנתן רשות להסתייגות או הודעה לאחר הודעתו של יושב-ראש ועדת-הכנסת".

מ. ארס: את ההצבעה בענין זה אני מציע לדרות לישיבה הבאה

ה ו ח ל ט

לקבל עקרונית את ההצעות הבאות:

א. יתקיים דיון כללי בהכנסות והוצאות נוסף לדיון לפי קבוצות משרדים.

ב. להנמקת הסתייגויות יוקצב זמן לכל סיעה בהתאם לגדלה ולא בהתאם למספר הסתייגויותיה.

ג. על הזמן שיוקצב לדיון הכללי בקריאה הראשונה, ולהסתייגויות ועל אופן הדיון בתקציב הכסחון - יוחלט בישיבה הבאה.

ג. בקשת סיעת מפ"ם להעמיד בסד"י של הוועדה את הסעיף: ביטול ישיבות הכנסת וקיצוצן בגלל ישיבות של סיעות או של קבוצת סיעות".

היו"ר ד. בר-רב-האי:
סיעת מפ"ם מבקשת מאת הוועדה להעמיד ענין זה בסדר-יומה של הוועדה. גם חברת-הכנסת א. רזיאל-נאור ביקשה להעמיד לדיון את השאלה, מדוע הכנסת הפסיקה את עבודתה.

במידה שידוע לי לא ישיבות של סיעות גרמו לביטול ישיבות הכנסת.

א. רזיאל-נאור:
השאלה היתה: למרות שבסדר-היום המודפס של הכנסת ישנם סעיפים רבים וחשובים, בסדר-היום נמצא על הלוח לא היה כמעט שום דבר, והכנסת נשארה בלי חומר לעבודה. אנחנו מביעים את תמחוננו על-כך ומהוננו לברר משום-מה מחזיקים את הכנסת בלי חומר לעבודה ומבזבזים את זמנה לשווא.

י. קליבנוב - סגן יו"ר הכנסת: אין לי כל תשובה בענין זה.

א. רזיאל-נאור: ביקשתי לכלול ענין זה בסדר-יומה של הוועדה.

היו"ר ד. בר-רב-האי:
סדר-היום של הכנסת אינו נמצא בטמכותה של ועדת-הכנסת, אלא בטמכותו של יו"ר הכנסת.

ד. שאלות פרוצדוראליות שנתעוררו בוועדת-הכספים בקשר לסיכומים בענין יעילות במשק המדינה ושוויון במסים:

י. גורי - יו"ר ועדת-הכספים: אנחנו מביאים לוועדת-הכנסת שתי שאלות.

ב-29.7.53 נידון בכנסת סעיף שכותרתו היתה "שוויון במסים, ניעילות במשק המדינה". את השאלה הזו עורר חבר-הכנסת אכניאל. לבסוף, לאחר שהשתתפו בדיון כמה חברי-כנסת, הודיע היו"ר שישנה הצעה מתואמת של חבר-הכנסת אכניאל ושל שר האוצר, שכל ענין מס-ההכנסה יועבר לוועדה שעליה תחליט ועדת-הכנסת, ושישנה הצעה של חבר-הכנסת רובין לא לכלול את הענין כולו בסדר-היום. הצעת חבר-הכנסת רובין לא נתקבלה. הענין הועבר לוועדת-הכנסת והיא החליטה שוועדת-הכספים תדון בו. ועדת הכספים קיימה כמה דיונים בנושא זה וקיבלנו גם מכתב ממזכירות הכנסת, ובו מוזכר השם "שוויון במסים ויעילות במשק המדינה".

למעשה גם בכנסת וגם בוועדת-הכספים לא דובר על יעילות במשק המדינה, אלא על מס-הכנסה. ולא זו בלבד, אלא הנכון הוא שהמכון היה לסקטור מסוים שאינו משלש מס-הכנסה, הקיבוצים, הקבוצות וכו'. גם בוועדת-הכספים, שקיימה בענין זה כמה דיונים, מותר לי לומר שהשאלה הזאת עמדה כמעט במרכז הדיון, אף על פי שוועדת-הכספים הפליגה מעבר לתחום הזה.

י. גורי:

כאשר עמדנו לסכם את הדיון, נתעוררה השאלה הפרוצדוראלית-פורמאלית - מהו מרחב-המתייה של הסכום, באיזו שאלות אפשר לסכם. היה ברור לנו שעל יעילות במשק המדינה אין מה לסכם. בנוגע לשוויון במסים - ועדת-הכספים, אליבא דרוב בה, לא היתה מוכנה לקבל סיכום כולל ומקיף, משום שהחומר שהיה תחת ידה לא הספיק לכך. קיבלנו באורים מצייב מס-הכנסה שעל החומר הזה של מיון משלמי-המסים לפי מקורות פרנסתם, לפי מעמדם הסוציאלי ולפי הסקטורים השונים, אין הוא יכול למסור כרגע פרטים לוועדה. רק כאשר המכונות החדשות תוכנסה לעבודה, כעבר 7/8 חדשים, אפשר יהיה לספק חומר זה. לכן היה סבור חלק מחברי-הוועדה שאין לקבל סיכום בשטח זה. הוחלט בוועדה שאין מסכימים כרגע, אבל יסכמו את הדבר, ולא היה ויכוח מריסורי על עצם הסיכום.

ההעוררה גם שאלה פרוצדוראלית, אם אפשר בסיכום זה להרחיב את המסגרת ולדון על משק המסים בכללו, ולא רק במס-הכנסה, מפני שמשק המסים הוא הרבה יותר רחב - יש מסי-עקיפין ומסים ישירים אחרים. הרוב בוועדה טען שכל מה שאנחנו יכולים לומר, יכול להיות כרוך רק במס-הכנסה.

אם חטאנו לענין הפרמאלית - היינו צריכים להציע מסקנות גם בנוגע ליעילות במשק המדינה. אנחנו החלטנו לפי השכל הישר וההגיון שעל זה אין סיכום. יו"ר הכנסת בסיכומנו אמר: ענין מס-הכנסה, ועל-כן הרוב בוועדה סבר שאנו יכולים לסכם רק בענין מס-הכנסה. המיעוט בוועדה - ואת דעתו מייצג חבר-הכנסת ציזלינג - הציע שורה של הצעות גם על מסים אחרים.

ועכשו אני בא לשאלה השנייה: אנחנו סיכמנו שלגופו של ענין - אם במסגרת זו או אחרת, על זה תחליט הפצם-הכנסת - תהיינה הצבעות. אבל, אחר-כך בא חלק מחברי הוועדה והציע לא לסכם עכשו, אלא להמתין עד שנזכין לסכם, מבלי לקבוע בדיוק את מסגרת הזמן. בא חבר-הכנסת ציזלינג וטען שמאחר שנחקבלה ההחלטה הקודמת, אין ועדת-הכספים יכולה להזדרז ולבטלה. בא חבר-הכנסת אריאב והציע לדחות את הסיכום עד לדיון הקרוב בתיקונים במס-הכנסה. והצעתו נתקבלה.

השאלות שאנו מציגים בפניכם הן:

א. גדרי-הנושא - אם כן מחליטים - על מה מחליטים: אם רק על עניני מס-הכנסה או גם על שאלות אחרות במשק המסים?

ב. האם היתה רשות לוועדת-הכספים לאחר ההחלטה לסכם, לבטל את ההחלטה הקודמת ולדחות את הסיכום לפי-שעה?

א. ציזלינג: אני טוען שתי טענות עקרוניות:

א) = (א) משהוצע סעיף לסדר-היום, הסעיף הזה עומד לדיון ולא כל סעיף אחר. אפשר לדחותו, אפשר לקבלו. נכון, פה יש אפילו משהו שאינו בסדר. "שוויון במסים" - זה ברור. אך מה זה "יעילות במשק המדינה"? אנחנו אמרנו שפירושו של הדבר הזה יעילות בגביית המסים. אבל אינני יודע מה היה אילו היה פורץ בענין זה סכסוך. עד כאן לא היו הילוקי-דעות. ועכשו, הוצעו הצעות שונות. כל זמן שהם בגדר הנושא אני טוען - וזוהי טעמתי השנייה - אפשר להציע. בדיוק כשם שהדבר נהוג לגבי הוק. נשענים על זה שהיו"ר אמר "מס-הכנסה". דברי היו"ר אינם החלטה, ואם הכוונת של הסעיף היא "שוויון במסים" אני רשאי להציע הצעות בנוגע לכל המסים ולא בנוגע למס-הכנסה בלבד. אין היושב-ראש רשאי לשנות את שם הסעיף. אם היושב-ראש רשאי לקבוע לאיזה מסים נתכוונה ההצעה - גם אני רשאי לקבוע זאת. שר האוצר לא אומר כלל "מס-הכנסה". הוא אמר שהוא מציע להעביר את כל "השאלה הזאת" לוועדה-המתאימה. כל זמן שזה בתחום הנושא - אני רשאי להציע הצעות.

א. ציזלינג :

עכשו אני בא לענין השני. אילו היתה הוועדה מחליטה לדחות את הסיכום לעוד שבוע או שבועיים, או כל תקופה אחרת - לא הייתי אומר דבר. אך הוועדה החליטה שהיא מצמידה את הדיון בשאלה שהוצגה לסדר-היום לדיון שיחסיים בכנסת בחוק מס-הכנסה. כאשר יעמוד בסדר-היום סעיף של דיון בחוק מס-הכנסה - ידונו בו. בסדר-היום עומדת שאלה ציבורית ולא חוק. יכולים לומר שמן הדיון בהצעה לסדר-היום יש להסיק מסקנה שיש צורך בחוק, אבל אי-אפשר, לאחר שמחליטים לסכם את הדיון, לבוא ולומר שדוחים את הסיכום עד לדיון בחוק שעוד לא הוגש. הממשלה רשאית להגיש את החוק הזה ורשאית לא להגישו. הכנסת לא העבירה לוועדה חוק, אלא שאלה ציבורית: שוויון במסים. מאז החליטה הכנסת להעביר את השאלה לוועדה, חדל המציע להיות בעל ההצעה, וחברי-הוועדה רשאים להגיש כל הצעות שהן בתחום הנושא, ואין להצמיד את הסיכום לדיון בחוק שטרם הוגש ומי יודע אם יוגש לכנסת.

היו"ר ד. בר-רב-האי : לי נראה שהשאלות האלו ראויות לדיון. לדעתי החלק השני הוא ברור, והחלק שצריך לעמוד לדיון הוא הראשון, כי ברור שוועדה יכולה לדחות סיכום.

י. גורי : מסתבר מאליו שוועדת-הכנסת תברר את הענין לא רק בתחום השאלה שהבאנו, כי כאן נתעוררה שאלה כללית רצינית מאד, כי אין אנו בכנסת יכולים להרשות לעצמנו דבר שעחוננים יכולים להרשות לעצמם, כלומר: שהכותרת והתוכן לא יהיו זהים.

הוחלט

לדחות את הדיון לישיבה הבאה.

הישיבה ננעלה בשעה 11.00

=====